

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15155/2023
28.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ивица Чолак, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1244/21 од 09.02.2023. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1244/21 од 09.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 184/20 од 19.10.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П 184/20 од 02.12.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужилац стекао право својине на троипособном стану број ..., површине 64,95 м² који се налази на првом поткровљу објекта у улици ... број .. у Београду, на кп. бр. .. лист непокретности број .. К.О. Савски венац, што је тужена дужна да призна, трпи и омогући тужиоцу да упише своје право својине у Катастру непокретности. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 264.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужена на плаћање законске затезне камате на трошкове поступка почев од извршности одлуке па до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 1244/21 од 09.02.2023. године, ставом првим изреке, потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 184/20 од 19.10.2020. године, исправљену решењем истог суда П 184/20 од 02.12.2020. године, у ставовима првом и другом изреке, а жалбу тужене је одбио као неосновану. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију тужене. Трошкове ревизијског поступка је тражио одређено.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о урђењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, између предузећа „Савски венац биро“ д.д. Београд и мајке тужиоца, ББ (сада покојне), закључен је 25.06.1994. године уговор о међусобним правима и обавезама о изградњи стана, којим се предузеће обавезало да за тужиочеву мајку, под условима утврђеним тим уговором, у оквиру надзиђивања зграде, изгради стан у Београду, у улици ... број ..., означен као стан „Б“ површине 66,95 м², са оријентационим роком завршетка изградње 03.11.1994. године. Предузећу „Савски венац биро“ д.д. Београд је надлежни орган управе издао, 14.09.1994. године, грађевинску дозволу за извођење радова на надзиђивању равног крова стамбене зграде у улици ... број ..., у циљу формирања четири стамбене јединице, а 29.12.1995. године, издата је употребна дозвола за изведене радове, између осталог и за предметни троипособни стан „Б“ површине 64,95 м². Мајка тужиоца, ББ, преминула је ...2010. године, а тужилац је правноснажним решењем Основног суда у Сремској Митровици, Судска јединица Стара Пазова О 3737/10 од 16.02.2011. године, оглашен за њеног наследника на имовини коју чини предметни стан. Тужилац је, као што је претходно била и његова покојна мајка, у поседу предметне непокретности почев од 25.04.1995. године. Решењем Привредног суда у Београду Ст 3244/2010 од 14.12.2010. године, које је правноснажно 18.02.2011. године, закључен је стечајни поступак над Предузећем за правне и пословне услуге, трговину и инжињеринг „Савски венац биро“ д.о.о. Београд и одређено да имовина стечајног дужника, укључујући и накнадно пронађену имовину, прелази у својину Републике Србије, чиме се не дира у раније стечена права обезбеђења и приоритетног намирења поверилаца на предметној имовини, с тим да Република Србија не одговара за обавезе стечајног дужника. У катастру непокретности, као власник троипособног стана број ..., површине 64,95 м², на првом поткровљу зграде у Београду у улици ... број ..., уписана је Република Србија.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца усвојили применом одредбе члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, налазећи да су он и његов правни претходник (мајка ББ) у законитој и савесној државини предметне непокретности која траје преко 15 година до дана подношења тужбе 20.01.2020. године, а да је тужена пасивно легитимисана имајући у виду да је у катастар непокретности уписано њено право власништва на предметној непокретности.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа, прописано је да савестан и законити држалац непокретне ствари на којој други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком десет година. Наследник постаје савестан држалац од тренутка отварања наслеђа и у случају када је оставилац био несавестан држалац, а наследник то није знао нити је могао знати, а време за одржај почиње тећи од тренутка отварања наслеђа (став 5).

У конкретном случају, тужилац је наследник ББ која је била законити и савесни држалац предметног стана на основу уговора о међусобним правима и обавезама о изградњи стана закљученог 25.06.1994. године са предузећем „Савски венац биро“ д.д. Београд, чији је тужена правни следбеник, па је протеком рока прописаног одредбом члана 28. став 2. Закона о основама својинскоправних односа тужилац стекао право власништва на предметном стану.

Неосновани су наводи ревизије тужене о непостојању њене пасивне легитимације у овој парници. Право власништва тужене је уписано у катастар непокретности па је она пасивно легитимисана у овој парници, како су правилно закључили нижестепени судови. Због тога тужена у ревизији неосновано указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника за састав ревизије и за судске таксе тужиоцу нису били потребни у смислу одредбе члана 154. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио ка о у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**